

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 37. SZÁM 2008. SZEPTEMBER 18.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

Maffiaország

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

AKIKNEK A MULTI IS DRÁGA

A szocliberális teoretikusok, újságírók, és a multinacionális tőke más hűségesei kiszolgálói teli torokból tagadják, hogy Magyarországon osztályok léteznének. Azt talán elismerik, hogy a MÁV vonat ma is van első és másodosztály, bár a különbség elhanyagolható, mivel mindkettő kellőképpen piszkos. Pedig vannak társadalmi osztályok, nagyon is vannak.

Minap a komlói piacon gazdaságilag dübörgő országunk társadalmi rétegződésének új formáját láttam. A piacon belül a vásárlók között voltak szegényebbek és gazdagabbak. Igazán gazdagok nem voltak, mivel azok nem ide járnak. A piacon kívül sokan ácsorogtak földre szegezett tekintettel. Nem azért, mert szégyellték magukat, bár lehet, hogy azért is. Ezek az emberek a földre kirakott árukból válogattak. Volt itt minden. Cukorka, nápolyi, férfiöltöny, farmer nadrág, CD-lemez, távcső. Minden, szépen kiterítve, kirakva. A földre.

Ők társadalmunk új osztálya. Azok, akik a multik dömpingárait sem tudják megfizetni, azok, akiknek a multi is drága.

A „KIS HERCEG”

A Horn-kormány idején kapta a gúnynevet. Rövid ideig oktatási miniszter is volt Gyulánk kormányában, de ki tudja, miért, Gyulánk menesztette. Jó, jó, Fodor Gábor persze nem volt egy Klebelsberg Kunó, de mondd meg őszintén,

ki volt az, előtte és utána? Inkább arról lehetett szó, hogy Gyulánk nem bírta a nyegle, túlkoros csecsemőt. Hősünk ugyanis már akkor is tudta kellett magát, kéretni magát, mutogatni magát. Tehát rendelkezett minden olyan tulajdonsággal, amit a szocialista múltból a kapitalista jelenbe átlépett Horn Gyula nem tudott elviselni. Szóval, nem csoda, hogy Horn egy szép napon megunta. Fel is út, le is út, miniszter úr! Szép magas növésű hősünket nyilván tudatalattijában érintette, hogy kirúgják, ráadásul olyasvalaki, aki a kilincset se nagyon érte el a parlament ódon szobáiban. Hősünk nyilván eldöntötte, hogy egyszer kamatostul visszafizeti a sérelmét. Hogy mer vele így bánni ez a posztkádárista, posztkommunista, posztposzt szoci banda?

Mostanság elérkezett az idő a törlesztésre, és törleszt is. Gyurcsányról szó sem lehet! Mondja hangosan, de azért másnap leül vele tárgyalni. A parlament feloszlását nem támogatjuk! Mondja még hangosabban, de azért felveti a szakértői kormány ötletét, ami – lássuk be – csak átmeneti lépés a parlament feloszlása felé.

A „kis herceggel” nem az a baj, hogy kellett és kéretni magát, mint a műszakot kezdő utcalány. Ez lehetne az ő dolga. Csakhogy itt egy ország vár sorsának rendezésére, milliók, akiket nem az ügyvezető kormány és egyéb liberális ökörségek foglalkoztatnak, hanem az, hogy ki tudják-e fizetni a megemelt gázárakat. Mellesleg a „kis herceg” pártja is felel az áremelésekért.

MAFFIAORSZÁG

Maffiaország Nagy Pártja 2006-ban úgy érezte, hogy jó lenne egy kis külső támogatás. Koalíciós partnere volt, az nem kellett. Olyasvalaki kellett, akiről az első pillanatban úgy látszik, hogy a Másik Táborba való, és mint ilyen, képes megosztani az ellenfél táborát, vagy legalább is lecsipenteni valamicskét. Nagy Párt meg is találta Kis Pártot. Kis Párt vezetője nem nagyon akart a kötélnék állni, hiszen szívből utálja Nagy Párt minden vezetőjét, és azok le- és felmenőit.

Igen ám, de Kis Párt vezetője akkoriiban bajba került. Kisebb családi gondja támadt, ami – ismerve Maffiaország szokásait – a fejébe is kerülhetett volna. Kis Párt vezetője sajnálta a fejét, amire büszke is volt, meg a kalapok is jól álltak rajta. Így aztán belement az alkuba. Nagy Párt kimentette az életveszélyes helyzetből, cserébe Kis Párt vezetője eljátszotta szerepét. Nagy Párt nyert a választásokon, Kis Pártnak is jutott ez-az.

Mostanság Kis Pártban elnököt választanak. A mostani elnökben eleinte felmerült, hogy örökös elnöknek vagy legalábbis első konzulnak kiáltssa ki magát, de lebeszéltek róla. Olyan zseni lenne 2008-ban, meg aztán Maffiaország EU-tag is. Igen ám, de akadt egy másik jelölt, aki fiatalabb is, szebb is, ha érted, hogy mire gondolok. Szóval akár nyerhet is, és akkor visszaviheti Kis Pártot, ahonnan jött, és ahova húz ma is a szíve, a Másik Táborba. Kis Párt elnöke elrohant Nagy Párthoz: kéne valamit csinálni! Nagy Párt azonnal kapcsolt: csinálunk egy jó kis botrányt, és belekeverjük az ellenjelöltet. Az egész ugyan smafu, de mi még tudunk valamit az ellenjelölt úrról. Az ellenjelölt úr is tudja, hogy mi tudjuk, úgyhogy szépen, barátságosan vissza fog lépni. Ez is történt.

Maffiaország polgárai pedig csak néznek. Aki teheti, csomagol, nem akar tovább itt élni. Vagy legalább a gyerekeit elküldi, hogy neki jobb legyen. De mi, akik nem mehetünk sehová, meddig fogjuk túrni Maffiaország maffiakormányát és maffiapártjait?

THÜRMER GYULA

A RENDSZERVÁLTÁS SEM INGATOTT MEG

BESZÉLGETÉS NAGY ATILÁVAL, A SALGÓTARJÁNI MUNKÁSPÁRTI SZERVEZET ELNÖKÉVEL, MEGYEI ALELNÖKKEL

„Mi ott vagyunk, és ott leszünk a társadalom kizsákmányoltjai és a fiatalok mellett minden pillanatban” – mondja Nagy Attila, aki 26 éve töretlen híve a munkásmozgalomnak, s aki mindmáig elkötelezetten harcol a baloldali értékek megőrzéséért.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– 18 évesen, 1982-ben lettem a Magyar Szocialista Munkáspárt tagja. A rendszerváltás sem ingatott meg, megalkulása óta tagja vagyok a Magyar Kommunista Munkáspártnak. Jelenleg a Salgótarján városi pártszervezet elnöke és a megyei elnökség alelnöke vagyok. Emellett KB-megbízotti feladataimat is ellátom.

Ma a Munkáspárt az egyetlen baloldali párt, amely az emberekért, az ország érdekeiért küzd. Salgótarjánban, ahol mindig erős volt a párt, különös jelentősége van annak, hogy mindenhol jelen gyünk és hallassuk a hangunkat. Ehhez nagyban hozzájárulnak az elnöki látogatások. Fő feladatunk, hogy a helyi pártszervezeteinket megerősítsük, a fiatalokat pedig behozzuk a sejtjeinkbe, tovább erősítve ezáltal magunkat a következő helyi és országgyűlési választásokra. Fel kell készülnünk testileg-lelkileg, valamint fel kell készíteni szimpatizánsainkat és ismerőseinket is.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

Sajnos évek óta nagyon kevés van belőle. Nagyon szeretek focizni. Tizenhét éves koromig aktív, leigazolt játékos voltam. Később egy sérülés miatt a versenyszerű játékot már nem tudtam vállalni. Elsősorban a családommal szeretek együtt lenni. Feleségem pedagógus, lányom most kezdi főiskolai tanulmányait Budapesten, tanítói szakon. Sokat olvasok, és ha jut idő, kirándulok a családdal. Párttevékenységemet természetesen a szabadidőmben végzem, ez sok energiát felemészt, de örömmel teszem. Így van ezzel mindenki, azt hiszem.

Moziba nagyon ritkán jutunk el. Nyolc év után most megnéztük a feleségemmel az ABBA című filmet, mert a zenéjüket

nagyon szeretem. Lefekvés előtt tévét is nézek.

– *Mit olvasol szívesen?*

– Főleg a földrajzi és történelmi vonatkozású könyveket szeretem. Sajnos, a mai, rohanó világ gyakran szab gátat olvasási vágyamnak. Este mindig átnézem a sajtót és A Szabadságot mindig elolvasom.

– *Nagy ínyenc vagy...*

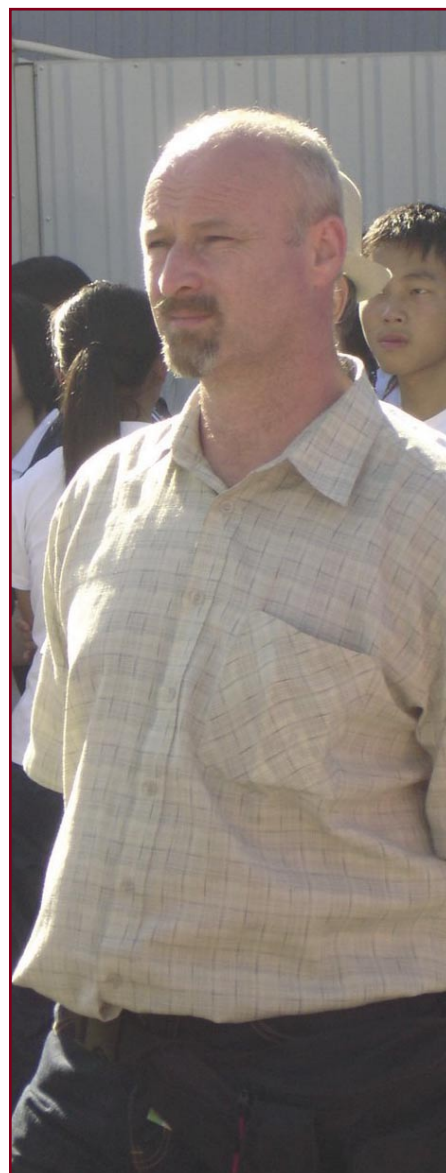
– Szeretem a házas ízeket, például a szilvás gombócot, mákos nudlit, palacsintát és süteményeket. A különböző ínyencfalatokat sem vetem meg, és nagy csokoládé-rajongó vagyok.

– *Milyen a pártélet Salgótarjánban?*

– Az aprómunka és a nagy események váltakozása jellemzi. Elemezzük a munkásmozgalom történelmi fejlődését és az összefüggéseket. Tapasztalatainkat hasznosítjuk a politikai munkában. Igaz, hogy nem most volt, de a bátonyterenyei polgármester-választást sikerként értékeltük. Mindamelllett, hogy rendkívül sok ellentmondásos dolog történt a kampánnyal kapcsolatban, jelöltünk 79 szavazatot kapott a két nagy párt tarolása közepette. Ebből az a tanulság, hogy többet kell dolgozni, minden alkalmat megragadva a szereplésre. Mi ott vagyunk, és ott leszünk a társadalom kizsákmányoltjai és a fiatalok mellett minden pillanatban.

Az elmúlt esztendőben nálunk került megrendezésre a Baloldali Front ifjúsági tábora. Idén nagyon kellemes bányásznap megemlékezést tartottak a párt helyi szervezetei a Baloldali Front tagjainak társaságában. Biztos vagyok benne, hogy minden elem hozzásegít a pártépítéshez és az ifjúsági munka javításához. Az elnöki látogatások sokat segítenek a párt ismertségének növelésében, és hozzájárulnak az elvtársaink munkakedvének és optimizmusának ébrentartásához, a dinamizmus növeléséhez.

A nagy-budapesti pártszervezetek augusztus 20-i várbéli megemlékezésére többen eljöttünk, édesapámat is elhoztam. Az ünnepek nem csak azért fontosak, mert látnak bennünket, hanem azért is, hogy feltöltődjünk ebben a rohanó világban, hogy megteljen a szívünk egyetemes emberi érzelmekkel és értékekkel. ■

Nagy Attila

Általános iskoláit Rétságon végezte, majd Salgótarjánban folytatta tanulmányait. A szakmunkásképző elvégzése után Budapesten, a Rippl-Rónai Közlekedésgépészeti Szaközépfiskolában végzett technikusként. 45 éves, vállalkozó. Fő területe a társasházkezelés, közös képviselőt ellátása. Salgótarjánban lakik 1977 óta.

„VERSENYT FUTUNK AZ IDŐVEL”

MUNKÁSPÁRTIÁK A KOMLÓI KÓRHÁZBAN. SZÍVESEN HALLGATTÁK ŐKET

Komlón még ma is minden a szénbányászatra emlékeztet. Az itt élő emberek végigbányászták a 20. századot, de nem férhet kétség ahhoz, hogy a város virágkora a szocializmus évtizedeire esik. Nem véletlen, hogy a komlóiak rendre a szocialistákat választják a város élére, és a parlamentbe is. Bár ma már sok a csalódott ember itt is.

„Szocialista kirakatváros ez”- mondja valaki a piacon. Mi hasznunk nekünk ebből a kormányból? Hiába erőlködik a polgármester, ilyen kormány mellett nem lehet megélni. Nézzen csak körül! Elesett emberek, kisiklott egzisztenciák. Nincs perspektíva – teszi hozzá egy másik járókelő. Húsz év alatt sok minden változott, van vagy ezer kis- és közép vállalkozás. De a másik oldalon idehozták a multikat, úgyhogy a kiskereskedők lehúzzhatják a rolót. Tudja, hogy mi az igazi mérce? – kapcsolódik be a vitába egy fiatalasszony. Olyan kevés gyerek születik itt, hogy a városi kórházban bezárták a szülészetet. Minek, ha nincs gyerek?

A megyei elnökök egyik találkozásán a Baranya megyei elnök figyelmeztette kollégáit: a piac és a piacra járás nem minden, az üzemekbe kell elvinni a Munkáspárt elnökét. Komlón is piaci látogatással

indult a nap, de kórházban, üzemben, fürdőben folytatódott. Az emberek szívesen fogadták a pártelnök szavait arról, hogy a Munkáspárt a magyar őstermelők, kisvállalkozók, kiskereskedők mellett van. Nem

TISZTELGÉS A KOMLÓI BÁNYÁSZ EMLÉKMŰ ELŐTT

lehet egyszerre jónak lenni a multikhoz is és a magyar emberekhez is. A Gyurcsány-kormány a multikkal van, a Munkáspárt a magyar emberekkel.

A komlói kórházban dr. Tánzos Fri-gyes Attila főigazgató szinte az egész vezetői karral együtt fogadta a Munkáspárt csapatát, és kísérte végig a kórházon. A Hospinvest itt is jelentkezett, mondta a főigazgató, de sem a kórház vezetése, sem az MSZP-vezette önkormányzat nem adta. A kórház ma közhasznú társaságként működik, sikeresen.

A Komlói Hőerőmű sok munkáspárti emberben ébreszt kellemes emlékeket. Van, aki itt kezdte munkáséletét, van, akit ismerősei és barátai kötnek ide. A hőerőmű áramot és hőt ad a városnak. Minden itt van, a fűtés mégis drága a városban. Vajon miért? Nos, egyre drágább a földgáz. Az energiahordozók persze Németországban és Ausztriában is drágák, de ott a városi hőerőmű a várost látja el, a szó szoros értelmében a városé. Nálunk a megtermelt energia az országos hálózatba megy, és onnan jön vissza. Ki tudja, miért?

Sikondára is érdemes kimennie annak, aki Komlóra látogat. Így tett az elnök vezette munkáspárti csapat is. A Széchenyi-terv keretében megépült fürdő üdítő látvány. Méginkább jó hallani, hogy ma már több a magyar vendég, mint a külföldi. A magyarok is meg tudják fizetni. Persze, nem a nyugdíjas bányászok. Nekik ott van szemben a bányászuduló, amely még mostani leharcolt, gondozatlan állapotban is szép.

Baranyában jól tudják a helyi pártszervezet vezetői, hogy versenyt futunk az idővel. Nagyon sok mindent kell még tenni ahhoz, hogy KB-képviselőinket megismerjék az emberek, és a kopogtató cédulák szempontjából is bebiztosítsuk magunkat a választásokra. Az embereknek meg kell magyarázni, hogy nem érdemes sem az MSZP-re, sem a Fideszre szavazniuk. Ellensúlyozni kell az MSZP-vel szövetséget vállaló 2006-osok tevékenységét is, ami itt, Komlón erős. Nehéz feladat, de nem lehetetlen. Gelb Zoltán megyei elnök irányításával ennek jegyében szervezték meg Thürmer Gyula múlt heti komlói látogatását. Jogos a többes szám, mert szinte minden helyi aktivistánk kivette részét a szervezésből. A látogatáson ott volt a térség KB-képviselője, Gelb Gyula és a harkányi térség KB-képviselője, Mészáros Csaba is. Sokat dolgoztak, de tegyük hozzá, megérté.

MI LESZ A BOSNYÁK TÉRI PIACCAL?

A ma majd 13 ezer négyzetméteren működő Bosnyák téri piac szinte az egyetlen hagyományos, őstermelői piac Budapesten. Az autóbussz és a villamos Újbudáról, Kőbányáról, Rákospalotáról, Újpestről is vonzza a zömmel nyugdíjas törzsvásárlókat. Ezt a nyüzsgő, régi hangulatú piacot féltjük mi, a vásárlók. A hírek szerint ugyanis 2009 tavaszán megkezdik a piac mögötti, a Rákos patakig érő területen a Mundó/Világ Városközpont építését, benne a bevásárlóközpontot 65ezer nm üzletrésszel. A CSAPI (Fővárosi Önkormányzat Csarnok és Piac Igazgatósága) igazgatójának februári sajtónyilatkozata szerint a Bosnyák téri vásárcsarnok kor-

szerűsítését tervezi, a földszinten piaccal, az emeleten irodákkal, az alagsorban hűtőtárolókkal, raktárakkal, mélygarázzsal. Kérdés, a bevásárlóközpont nem nyomja-e agyon a piacot, ezzel megszüntetve a friss, jó minőségű és olcsó magyar termékhez való hozzájutást? Aggudalomra ad okot, hogy bár mindenfélet mondanak, a CSAPI-tól a piacfelügyelők felé még semmilyen konkrétum nem hangzott el. Az árusok kérdésére sincs ma még válasz, hogy mi lesz az átépítés alatt? A vásárlók és eladók egyaránt várják a megnyugtató választ az illetékesektől ennek a lapnak a hasábjain.

BARÁTHNÉ ÉVA

Villámlátogatás a Bosnyákon

A Bosnyák téri piacot is le akarják bontani. A Mundo multinacionális cég épít majd a helyére bevásárlóközpontot. Ez a hír röppent fel az elmúlt napokban a fővárosban. Mi ellene vagyunk, hogy a Bosnyákot lebontsák! Ezt már Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke nyilatkozta, amikor a múlt héten villámlátogatást tett a piacon. A piac egyet jelent a magyar őstermelők, kiskereskedők védelmével. A piac egy más kultúra, emberibb, mint a mostani bevásárlóközpontok - válaszolta a pártelnök az emberek kérdéseire. Bak István vezető-felügyelő kalauzolta végig a piacon, ahol nagyon sokan mondták el véleményüket. A Munkáspárt zuglói szervezte a Balszettel dedikálását is megszervezte. A látogatáson Varga Antalné zuglói elnök mellett részt vett Kajli Béla budapesti elnök, Fogarasi Zsuzsanna alelnök és Hajdú József, a térség egyik KB-képviselője is.

HAJNALTÓL ESTIG SZOLNOKBAN

Havi száz-százhuszezer bruttó bérért dolgoznak a Túrkeve melletti szarvasmarhatelepen a fejőmunkások. Nehéz munka, hajnalban kell kelni. Mégis elégedettek. Ezen a környéken örül az ember, ha munkát talál, s másutt ráadásul kevesebbet fizetnek. Valaha sok ezer állatot tartottak errefele, minden háznál volt tehén. Ma a telepen még hatszáz sincs, pedig többre is lenne kapacitás. Itt kezdte múlt szombati körútját Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

Mezőtúr ad otthont a hagyományos Kubikus Nap ünnepségének. Ebben az évben is sokan jöttek össze a kubikus szobornál, ami párját ritkítja az országban. Az egykori kubikus családok leszármazottai, a Bíró Imre vezette helyi munkáspárti szervezet tagjai, a város sok lakója együtt emlékeztek azokra a munkásemberekre, akik egykor vasutakat, repülőtereket, hidakat építettek a hazának. Heczeg Antal, a térség KB-képviselője méltatta az ünnepet. Thürmer Gyula, az ünnepség szónoka arról szólt, hogy a mi feladatunk valóra váltani a kubikus ősök álmát. Ők nem a mai kapitalista Magyarországról álmodtak. Ők egy tisztességes, demokratikus országról álmodtak, ahol mindenkinek van munkája és biztos, tisztességes jövedelme. Az ünnepi megemlékezés közös ebéden folytatódott. Élénk véleménycsere bontakozott ki a párt elnökével. Nem maradt el a hagyományos „totyogós” sem, a kubikus emberek mindennapi étele.

Szolnokon ősszel rendezik meg a Gulyás Napokat. Sok ezer ember volt az idén

is kíváncsi a rendezvényre, ahol van minden, motoros bemutatótól ételkóstolásig. A Munkáspárt megyei szervezete az idén is állított sátrat. Gulyás László, a KB tagja és a párt más helyi vezetői már reggeltől fogadták a vendégeket, és főzték a Munkáspárt gulyását. Délután csatlakozott Thürmer Gyula és Bencsik Mihály megyei elnök. Az emberek kíváncsiak voltak, hogy milyen könyvet dedikál Thürmer Gyula. A Balszettel harmadik kötete sikert aratott. Politikai könyvet manapság persze nehéz eladni, de azért negyven darab könyv elfogyott. Húsz ezer forint bevétel, és rengeteg kézszorítás, ismerkedés, új kapcsolat. Ez a Szolnok megyei délután mérlege. Megérte! ■

ŐSZNYITÓ PARLAMENTI BOHÓZAT

Önfelosztásáról szavazott a héten a magyar parlament. Minő meglepetés: nem szavazták meg. Ki várt mást?

S most nem csak azért, mert ronda esős időben senki sem akarja elveszíteni a fedelet a feje fölül – értve mindezt a szó szoros és politikai értelemben is.

Tehát, ki várt mást? Avagy pontosabban: ki akart mást?

Talán, ahogy kézenfekvő lenne, az indítványt benyújtó MDF? Ugyan kérem. Dávid Ibolyáéknak egy percig sem jutott eszükbe a parlament felosztása, avagy az előrehozott választás. Pont azért nyújtották be az indítványt, hogy ilyesmire véletlenül se kerüljön sor.

Az elnök asszony ismét az MSZP, Gyurcsány Ferenc alá játszott. Az MSZP-nek most kellett ez a szavazás, hiszen a saját frakció még egyben, az SZDSZ még tud nemet mondani. Maga azonban mégsem kezdeményezhetett, az a kormányzasi képtelenség beismerése lenne. Az MDF lépése tehát a legjobbkor jött Gyurcsányéknak. Mít kapott cserébe az MDF, konkrétan Dávid Ibolya? Kockázat nélkül eljátszhatta az ellenzékit, tét nélkül szavazhatott a felosztásra, s megóvhatta pártján belüli hatalmát. Az alvilági módszerű „lehallgatási botrány” nem robbanhatott volna ki kormányzati segítség nélkül. Dávid Ibolya szocialista támogatás nélkül

soha sem mert volna egy ilyen botrányba belekeverni a mindenható Csányi Sándort. Soha sem mert volna magára vonni az OTP-elnök haragját. Ugyanakkor Gyurcsány sem mert volna konfrontálódni az oligarchával, ha nem ekkora a tét.

Mert a szocialista miniszterelnök érzi, szorul a nyaka körül a hurok. Nem csak az a baj, hogy az ország túlnyomó többsége a távozását követeli, az ilyesmi soha sem érdekelte, Magyarország népe csak kellemetlen mellékkörülmény a kormányzásban. A politikai elittel van már gond. Az SZDSZ lassan megfizethetetlen árat, a fejét kéri a támogatásért. Párttársai – Szili, Szekeres, Kiss – csak arra várnak, mikor szűrhatják hátha. Nekik és a gazdaság nagyjainak – így Csányinak is – egyre kevesebbet tud felajánlani. Ott van ugyan még a villamos művek, a vízszolgáltatók, a Posta, a MÁV, a Szerencsejáték Zrt., de akkor mi jut a multiknak, hiszen ők is követelnek?

Időt kell nyerni, bármi áron. Ezért kellett Gyurcsányának most a szavazási színjáték, amikor még nyerhetett.

Az MDF támogatása világos, s nem sokkal bonyolultabb az SZDSZ indokai sem. A liberálisok nem az előrehozott választásoktól tartanak, ugyanannyi esélyük

lenne most, mint két év múlva: pénzzel és milliárdos reklámkampánnyal be tudnak jutni bármikor, ha meg nem, csak a szocialisták vihetik be őket a parlamentbe. Nincs miért igazából szakítani, hiszen még van mit ellopni az államtól, lehet még multiknak kedvező adótörvényt kiharcolni.

A Fidesz? Nos, a Fidesz tökéletesen tisztába van vele, hogy a parlamenten belül egyelőre nem tud nyerni, új választásokat kiprovokálni. Az utca nem megoldás: mindenkit, aki elégedetlen a jelenlegi tolvaj-rezsimmel nem hívhatnak utcára, az Európai Unió nem engedi. A párthívek, a hozzájuk csapódó randalfrozókkal pedig Gyurcsányék kezére játszanának, a kormány provokálna. Így egyelőre nekik is marad a színjáték, a parlamenti bohózat.

Vajon meddig vagyunk hajlandóak még túrni és fizetni a műsorukat?

KAPITÁNY GYULA

DRESSZBEN/STRESSZBEN AZ ORSZÁG

Elszakadt Sors Tamás úszódressze. Csak egy van neki. Vagyis már egy se. Gátlástalan politikusok és kufárok már az ókori Görögországban is voltak. Kivált a klaszikus görög világ hanyatlásával törtek be a stadionokba, megszentelték Zeusz szent helyét, Olümpiát. Akárcsak ma, akkor is igyekeztek maguknak erkölcsi-politikai tőkét kovácsolni és anyagi hasznot szerezni. Mégis jobb volt sportolónak lenni az ókorban, mint a XXI. század Magyarországnak.

„Az olimpiai győzteseket szinte isteneknek kijáró ünneplésben részesítették. Hazájukban különleges előjogokat élveztek, és magas pénzjutalomban részesültek” – írja Grüll Tibor.

Természetesen a játékok megtekintése ingyenes volt, de ezt mai fülnek rossz hal-

lani, mert a levegőnek is ára van. Nem beszélve az utazásról és a dresszről. Dresszről csak egy jutott az aranyérmes Sors Tamásnak, aki a Paralimpián szerzett dicsőséget hazájának. És szégyent a politikai elitként hírhedtté vált társaságnak és hazai gazdagoknak, akik köszönik, nem kérnek a paralimpiai dicsőségből. Gömöri Zsolt elnök szerint alig akad támogató, s a sajtó sem igazán áll a sportolók mellé. Nesze neked humanizmus, esélyegyenlőség és nemzeti büszkeség!

Egyszerű halandóként felfogtam, hogy még a kapitalizmusban is van hiánygazdálkodás. Olyankor emelik az árakat! Kevés a tej, kiirtatták a gyümölcsfákat, sorolhatnánk. De azért egy nemzetközi sportrendezvényre kiengedni a versenyzőt egy dresszel, mégiscsak felháborító!

Apám mindig azt mondta, hogy ne lépjek ki a városból váltás ruha nélkül. A szegény sportolót meg kiengedi a hagymás lázban égő „elit” egy dresszel, s gondolom egyetlen ócska úszószemüveggel. Teljesen mindegy, hogy mennyire speciális az a felszerelés... Az olimpiai versenyzőnek akkor is elő kell teremteni belőle néhány darabot, ha úri szabó varrja a Szondi utcában vagy Angliában. Igen, onnan küldik. A DHL talán az átlagnál is gyorsabb, s remélhetőleg nem keveredik el a pakk. Ha mégis, akad egy varrni tudó ember, aki megfoltozza a versenygúnyját. A munkaeszközét.

Van egy botcsinálta sportminiszterből lett miniszterelnökünk és egy csomó farkas milliárdosunk. Kik is a leggazdagabbak? S kik a felelősök?

FOGARASI ZSUZSANNA

EPERJESRŐL ÚJ PÁRT

JOZEF HRDLIČKA, AZ SZKP ELNÖKE 1977-BEN SZÜLETETT. 2002-2006 KÖZÖTT Ő IS TAGJA VOLT A PARLAMENTNEK. 2006-BAN, 29 ÉVESEN LETT ELSŐ ÍZBEN A PÁRT ELNÖKE.

A szlovák kommunisták a múlt héten, Eperjesen, szlovákul Peršovban rendezték meg 6. kongresszusukat. A választás nem véletlen. 1919 júniusában itt kiáltották ki a Szlovák Tanácsköztársaságot, amelynek emlékét őrzi a szlovák kommunista mozgalom. A városhoz azonban más is köti a pártot. 1990-ben itt mondták ki a párt feloszlását. A mostani 6. kongresszus azt volt hivatott bizonyítani, hogy egy új erő indul Eperjesről.

És valóban! „A Szlovák Kommunista Párt a jövőben is marxista-leninista párt marad, hű a proletár internacionalizmus elvéhez. A jövőben is védi a 20. századi szocializmus értékeit, és küzd a tőkés rend ellen.” E gondolatokkal zárta be a párt 6. kongresszusát Jozef Hrdlička, a Szlovák KP újraavasztott elnöke. A szlovák kommunisták egyértelmű marxista választ adtak azokra a kérdésekre, amelyekre manapság nem minden párt adja ezeket a válaszokat. A szlovák párt választai erősítik a nemzetközi kommunista mozgalom pártjait, hozzájárulnak a mozgalom fejlesztéséhez.

Jozef Hrdlička kongresszusi beszédében elmondta, hogy 2006 kritikus év volt a párt életében. Az SZKP kiesett a parlamentből, megrendült az anyagi helyzete, sok ember megingott. A párt új vezetést választott, s eldöntötte, hogy a nehézségek ellenére folytatják.

A párt számára nehéz politikai helyzetet teremtett az a tény, hogy a Fico vezette SMER lényegében átvette a kommunisták jelszavait, és a nagy médiatámogatás birtokában elhitették az emberekkel, hogy ők az igazi baloldal. Fico számos népszerű intézkedést tett, leállította az egészségügy privatizációját, megszüntette a vizitdíjat. A baloldali szavazók, és köztük sok kommunista is elhitte, hogy a SMER valóságos baloldali alternatívát jelent. A szlovák kommunisták dilemmája némileg hasonlít a magyarországiakra. A konzervatív jobboldal elleni harc szükségességét mindenki elfogadja, de nem mindenki érti, és nem mindenki fogadja el, hogy a kommunistáknak Robert Fico, illet-

Magyarok vagy kommunisták? Magyarok és kommunisták?

A kongresszuson több külföldi delegáció is részt vett. Jelen volt Thürmer Gyula is. A két pártelnök már több ízben találkozott egymással, és a két párt között szívélyes jó viszony van. A beszélgetésen szó esett arról is, hogy miként tudna a két szervezet a magyarlakta területeken együttműködni. A szlovákiai parlamenti választások ugyanis azt mutatják, hogy a magyarlakta területeken a magyarok nemzetiségi alapon szavaznak. Azaz, magyar vagyok, és csak másodsorban munkás, tanár, ápolónő, munkanélküli. Magyar vagyok, tehát nem vagyok kommunista. A Szlovák KP tagságában alig 3 százalék magyar van. Pedig a kapitalizmus minden munkást, minden tanárt, mindent ápolónót, minden munkanélkülit sújt, akár szlovák, akár magyar az illető. Ezek már olyan kérdések, amelyeket nem lehet nemzeti alapon megoldani. Jó lehetőséget jelent a Szabadság terjesztése a szlovákiai magyarok között. Lehetne közös rendezvényeket tartani a határmeneti területeken.

INDUL

Szlovák KP a választásokon

Az SzKP 1998-ban 94 ezer szavazatot kapott, a szavazatok 2,79 százalékát. 2002-ben 181,8 ezer szavazatot jutott a pártnak, ami egyenlő 6,3 százalékkal. Ez lehetővé tette a bejutást a parlamentbe 11 képviselővel. 2006-ban 89,4 ezer szavazatra esett vissza az eredmény, ami már csak 3,8 százalékkal ért fel.

Szlovák barátaink akkori értékelése szerint a sikernek két alapvető oka volt. Egyrészt, szétesett a konkurenciát jelentő Demokratikus Baloldal Pártja (SDL). Valóban az SDL 1998-ban 14,6 százalékot vitt el, 2002-ben csak 1,36-ot. A kommunisták az SDL szavazatainak egy részét hódították el. A másik ok az volt, hogy a párt nagyon sokat dolgozott, végigjártak minden települést, hirdették a pártot.

ve Gyuresány Ferenc politikájával szemben is baloldali alternatívát kell felmutatniuk.

Jozef Hrdlička utalt arra, hogy a párt nehéz külső helyzete komoly gondokat idézett elő a párton belül is. Sok ember elbizonytalanodott, elkezdtek támadni a párt vezetését. Az elnök kijelentette: a 6. kongresszusnak be kell szüntetni ezt az állapotot. Aki nem ért egyet a párt többségi alapon elfogadott politikájával és szervezeti szabályzatával, annak nincs helye a pártnak. A párt sikeréhez rendre, fegyelemre és munkára van szükség.

A kongresszus megerősítette, hogy a párt marxista-leninista irányba megy tovább, ezzel elvetett minden más szociáldemokrata és egyéni reformista elképzelést. Megerősítette a párt belső rendjét. A pártnak nagyobb hangsúlyt kell helyezni a fővárosi pártmunka javítására, a pártoktatásra, a tömegmunkára.

Egyértelművé tette, hogy az SzKP a kommunista mozgalom része. Ennek keretében éles hangú levélben ítélték el az Európai Baloldali Párt álláspontját számos kérdésben.

VÖRÖSBE ÖLTÖZÖTT LISSZABON

Vörös zászlók erdeje, vidám fiatalok hosszú sora, óriási sáttortábor, zene és forradalmi hangulat. Mint mindig, az idén is ez ragadta magával azt, aki el látogatott a portugál kommunisták lapja, az Avante fesztiváljára. Jerónimo de Sousa, a Portugál Kommunista Párt főtitkára megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy a fesztivál előkészítésének módja tükrözi az egész párt munkastílusát. Ezek dolgoztak az előkészítésben. Minden megye, minden város hozta azt, amiben a legjobb, politikában, kultúrában, sportban. A helyi pártszervezetek hónapokon át szervezték barátait, szimpatizánsaikat, hiszen ez a fesztivál nem a pártért van, hanem az emberekért. A fesztivál egyben felkészülést is jelentett a párt novemberben nyíló 18. kongresszusára. A portugál kommunisták megértették, hogy a kongresszusra nem azzal kell készülni, hogy sokszor elolvassák a dokumentumokat és egymás között jól vitatkoznak. A kongresszus és általában a párt sikere attól függ, hogy hány párton kívülihez jut el a párt politikája, hányan csatlakoznak. Aki előfizeti a lapot, az Avante-t, már tett egy lépést a párt felé. Akkor tehát ez az út! – adták ki a jelszót a portugál kommunisták.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A GAZDASÁGI RENDSZERVÁLTÁS ALAPTÖRVÉNYE: A TÁRSASÁGI TÖRVÉNY

1988. október 5-7-én az Országgyűlés elfogadta a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvényt. Az országot irányító Magyar Szocialista Munkáspárt főtitkára és a Magyar Népköztársaság miniszterelnöke ekkor Grósz Károly. Ez a törvény teremti meg a jogi lehetőséget arra, hogy a magántőke vállalatokat hozzon létre. Ez az első és döntő lépés a tőkés ellenforradalom, a rendszerváltás gazdasági oldalának megteremtésében.

AZ MSZMP VEZETÉSÉÉ A TELJES FELELŐSSÉG

A rendszerváltás számos aktusáért okolhatjuk a rendszer ellen fellépő ellenzékét, s a tőkés külföldet. A társasági törvény azonban tisztán a hatalmon lévő politikai elit, az akkori MSZMP vezetésének műve és felelőssége, amelyhez a polgári ellenzéknek lényegében nem volt köze. Hogyan is történt?

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1988 májusában, még a Kádár Jánost leváltó pártértekezlet előtt megvitatja a társasági törvény irányelveit. Nem tudják, nem merik végleg eldönteni a kérdést, így az a Központi Bizottság májusi ülése, sőt a májusi pártértekezlet elé kerül.

A frontvonalak elég világosak. Kádár és a vezetés marxista erői értik a veszélyeket. Ők emlékeznek Lenin 1922. januári figyelmeztetésére, amit a Szovjetunióban bevezetett új gazdasági politika kapcsán írt: „az új gazdasági politika szükségképpen a kapitalizmus bizonyos fokú erősödésére vezet”. Világos, erről szól minden gazdasági reform, ez önmagában nem gond. Lenin azonban bizonyos feltételekhez köti ezt a politikát: „az új gazdasági politika nem változtatja meg a munkásállam lényegét”. Ez a po-

litikai lényeg, a gazdasági lényeg pedig az, hogy nem szabad átlépni azt a határt, amelyen túl a kapitalizmus legyőzi a szocializmust. „A proletár állam, ha hű akar maradni lényegéhez, a szabad kereskedelmet és a kapitalizmus fejlődését csak bizonyos mértékig és csak azzal a feltétellel engedheti meg, hogy a magánkereskedelmet és a magángazdasági kapitalizmust az állam szabályozza (felügyelet alatt tartja, ellenőrzi, megállapítja formájukat, rendjüket stb.)”

Az MSZMP marxista erői értik, hogy a magyar gazdaságot fejleszteni kell, és ebben az egyik eszköz, hangsúlyozzuk, az egyik eszköz lehet a tőkés piaci elemek átvétele. Ennek volt hagyománya is, hiszen hasonló célokat követett az 1968-as új gazdaságirányítási mechanizmus is. A marxista erők gyenge pontja, hogy épp ekkor váltják le Kádárt, és az új főtitkár, Grósz Károly nem tudja a programadó, irányító vezér szerepét ellátni. Grósz nem képes maga mellé állítani a pártvezetés más marxista erőit sem, köztük Berecz Jánost. Ráadásul maga is ingadozik, s ezzel akaratlanul is a szocialistaellenes erők malmára hajítja a vizet.

Az MSZMP-vezetés revizionista erői, Nyers, Pozsgay, Németh és mások már

nem egyszerű reformra gondolnak, nem modellváltásra, ahogyan akkor mondták, hanem rendszerváltásra. Ők is ismerik Lenin figyelmeztetését a kapitalizmus veszélyéről, hogyne ismernék, de ők éppen ezt akarják. Erősségük, hogy mellettük áll az értelmiség jelentős része, s ezen keresztül a sajtó is. Ráadásul folyamatos kapcsolatban vannak a polgári ellenzékkel.

KÁDÁR ELŐTT ÉS KÁDÁR UTÁN

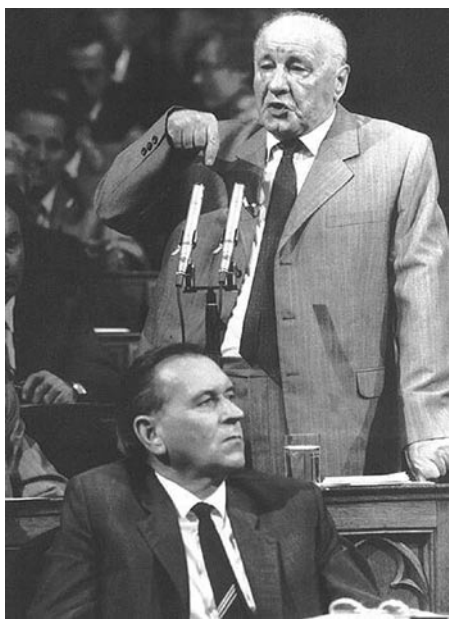
Nyilvánvalóvá válik, hogy ezt a törvényt nem lehet elfogadni, amíg Kádár hatalmon van. Elvetni sem lehet, mert a pártvezetés revizionista erői nem engednek, de azért sem, mert maga a reform, mint eszköz a marxista erők programjában is szerepel. A pártvezetés így a törvény irányelveit a Központi Bizottság és a Pártértekezlet elé terjeszti. Az 1988. májusi előterjesztés olyan, hogy abba mindenki azt magyaráz bele, amit akar. Világos, hogy a pártvezetés nem lát más utat, mint visszalépni a szocializmus építésében, engedni a tőkés gazdaság, sőt a tőkés politikai rendszer egyes elemeit. Nyíltan azonban erről senki sem beszél. Az anyag igyekszik elfogadtatni a szélesebb pártfórumokkal és a közvéleménnyel, hogy nem a kapitalizmus – ezt a szót senki nem is használja – hanem „az állami és szövetkezeti tulajdon hatékonyabb működésének előmozdítása” a cél. Olyan célok is szerepelnek, mint a termékszerkezet korszerűsítése, sőt „az egyéni megtakarítások

gazdaságfejlesztése, így közösségi célokat is szolgáló legális befektetési lehetőségeinek” bővítése.

Sem a Központi Bizottság 1988. májusi ülésén, sem a pártértekezleten nem válik világossá, hogy hol van az a határ, ameddig a pártvezetés hajlandó elmenni, de amit nem akar átlépni. Az előterjesztés ugyan kimondja a kulcsmondatot, azt, amire Lenin NEP-politikája is épült: „Többszektörű gazdasági rendszerünkben továbbra is az állami és szövetkezeti tulajdon jelenti a gazdaság alapját”. Azonban mindjárt hozzáteszik, hogy a törvény akkor fog működni, ha ehhez kiépítik a piacgazdaság mechanizmusait, azaz lesz új adópolitika, bérreform, értékpapírpiac. Az anyag utal arra, hogy „a kiegészítő, kiegészítő jelleggel túllépve, feltehetően megnő a magántulajdon gazdasági szerepe. Mindez azonban a társadalmi tulajdon meghatározó szerepét nem veszélyezteti.”

Kádár rosszul értelmezi a pártértekezletet. Abból indul ki, hogy elnökként befolyása lesz a politikára, lesz egy jó, megfiatalított Központi Bizottság, és egy új főtitkár, aki az ő politikai örökségét fogja folytatni. Nem ez következik be. Kádár ugyan elnök lesz, de hatalom nélkül. Az új Központi Bizottságból kiszorítják Kádár híveit. Grósz formálisan elismeri a kádári örökséget, de más úton kíván haladni.

Kádár beszéde a pártértekezleten erre a téves értékelésre épül. A beszéde ahelyett, hogy lerántaná a leplet a kapitalista ellenforradalom veszélyéről, megnyugtatója a tagságot: „a készülő gazdasági társasági

KÁDÁR JÁNOS ÉS GRÓSZ KÁROLY

törvény megőrzi az állami és a szövetkezeti tulajdon meghatározó szerepét, de számol azzal a ténnyel, hogy a szocialista társadalom építésének hosszú történelmi szakaszában korlátozott mértékben még fennmarad a magántulajdon is, és ezt célszerű törvényben megszabott keretek között integrálni gazdasági életünkbe.”

Kádár kimondja az alapvető politikai követelményt is, amelyek mellett a szocializmus megmaradhat, de ezek megvalósítására már nem lesz befolyása. „Pártunk a munkásosztály történelmi céljainak eléréséért, a szocialista társadalom felépítéséért küzd. Minden döntésének kiindulópontja és célja, egész tevékenységének értelme és lényege, hogy hazánkban eredményesen folytatódjék a szocialista társadalom építése. A szocializmus útján előrehaladásunk legfőbb biztosítója a népi hatalom.”

A májusi pártértekezlet határozata is ebben a szellemben készül: „Tovább kell folytatni a gazdasági reformot, amely egy szocialista piacgazdaság működési feltételeinek kialakítását szolgálja.” Ez a mondat azt sugallja, hogy semmi többről nincs szó, mint az 1968-as reform folytatásáról. Ez azonban nem igaz. A következő mondat egyébként erre utal is, de erre nem figyelnek: „Szükség van új társasági törvényre, amely lehetővé teszi a gazdasági társaságok szervezeti kereteinek bővítését, a kollektív tulajdonosi érdekeltség erősítését, ösztönzi közös vállalkozások létrehozását, a magánvállalkozások és a külföldi működő tőke fokozott bevonását”.

A májusi pártértekezlet nem ad elég alapot a marxista erők harcához, de tovább tágtítja a revizionista erők lehetőségeit. Nem csoda, hogy a Politikai Bizottság 1988 szeptemberében – immáron Kádár nélkül – utat enged a társasági törvénynek, sőt elveti azokat a korlátozásokat is, amelyeket tavasszal biztosítékként még beépítettek a tervezetbe. Figyelemre méltó, hogy a Politikai Bizottság itt már csupán rábólint a Grósz-kormány meghozott döntésére, s nem játszik önálló szerepet.

Júliusban Grósz Károly miniszterelnök minőségben az USA-ba látogat, s fogadja Reagan elnök. Grósz bejelenti: lehetségesnek látja a magántulajdon arányának lényeges növelését. 1988 novemberében Németh Miklós veszi át a kormányt, és felgyorsítja a rendszerváltás előkészítését. 1989 januárjától megszűnik a törvény az egyesülési és a gyülekezési jogról, a sztrájkjogról, a lelkiismereti- és vallásszabadságról és a gaz-

dálkodó szervezetek és a gazdasági társulások átalakulásáról. 1989 októberében az Országgyűlés az alkotmányba is átvezeti a változásokat. 1989. október 23-án pedig kikiáltották a Magyar Köztársaságot.

MIT „KÖSZÖNHETÜNK” A TÁRSASÁGI TÖRVÉNYNEK?

„A gazdasági alaptörvény 1988 végén elkészült (1988. VI. tv.), ez a piacgazdaság alapja máig. A rendszerváltás gazdasági alapja.” Ez Glatz Ferenc akadémikus summás véleménye, és igaza van. „A társasági és az átalakulási törvénnyel a lelépő politikai elit még a kerekasztal-tárgyalások megkezdése előtt megalkotta a váltás jogi feltételrendszerét” – teszi hozzá Bozóki Tamás.

Az 1990-es választásokon a magántulajdonra épülő piacgazdaság válik minden politikai párt programjává. (Leszámítva természetesen a Munkáspártot.) A Nyers Rezső vezette MSZP legfeljebb abban különbözik a többitől, hogy a vegyes tulajdonon alapuló piacgazdaságot hangsúlyozza: „a tulajdonszerzés és a tulajdonnal való rendelkezés szabadságát kívánjuk. (...) A magántulajdon a növekedés egyik nélkülözhetetlen hajtóereje. (...) Elkötelezzük magunkat a tulajdonformák sokszínűsége mellett, alkotmányosan is garantálni kívánjuk a különböző formák (köztük a külföldi tulajdon) gazdasági jogegyenlőségét és a tulajdonlás biztonságát.”

A magánszektor egyre nagyobb hányadot foglal el a nemzeti jövedelemben. Részesedése 1989-ben, azaz még a formális tőkés rendszerváltás előtt 5%, 1990-re, a jogi értelemben vett rendszerváltás idejére azonban már 25%. Az első tőkés kormány, Antall József kormánya 1994-ig ezt felviszi 55 százalékra. A többit Horn Gyula MSZP-SZDSZ kormánya teszi hozzá. Kormányzása végére, azaz 1998-ra a magántulajdon aránya eléri a 80 százalékot, és nagyjából itt tartunk ma is.

A rendszerváltó ellenzék azóta is nyilatgatja sebeit, és revánról álmodik. Belemennek ugyanis abba, hogy 1988-ban az MSZMP vezetésének rendszerváltó, revizionista része maga vigye keresztül a társasági törvényt, és a politikai hatalom birtokában gazdasági pozíciókra tegyen szert. Ahogy mondani szokás, jó időben jó helyen voltak. Így születtek a legendás vagyonok, amelyek ma is az MSZP és az SZDSZ mögötti gazdasági erők bázisát alkotják. ■

MEGHÍVÓ

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel vár mindenkit az idén is megrendezésre kerülő Front-táborba.

A tábor időpontja: 2008. október 17-19.

Helyszín: Szolnok, Tiszaliget, volt KISZ-tábor.

Elhelyezés: 2 szobás, egyenként 3 ágyas apartmanokban, külön fürdő és mellékhelységgel.

Részvételi díj: 10 000 forint, mely tartalmazza a szállást és az ellátást (pénteken ebéd, vacsora, szombaton reggeli, ebéd, vacsora, és vasárnap reggeli és ebéd).

Amennyiben valakinek nem áll módjában a részvételi díjat kifizetni, támogatást igényelhet.

Ebben, és minden további kérdésben rendelkezésre áll Szabó Tamás Front-elnök az alábbi elérhetőségeken:

MSN/e-mail: dondoggy@freemail.hu

Tel: 06 30/630-7157

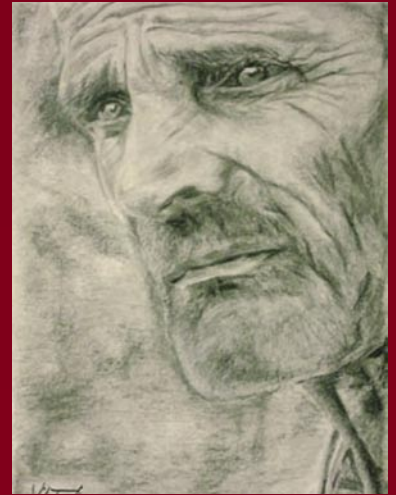
Mindenkit szeretettel várunk!

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyenrel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folklórja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban évtizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanosságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Jövendőmondó rigmus

(A Magyar Nép Naptára 1910, Pokróczy Ferenc) 1. rész

Ősz

*Talán a földműves pipázhat, s pihenhet?
Nyugton élvezheti, amit termelgetett?
Pörgetik a dobot, jönnek adót szedni,
A százféle terhet mind meg kell fizetni.
Szegény ember fizess, üres lesz a magtár,
Egy denár, két denár, neked semmi sem jár.
Ez a földműves sors, így van ezer éve,
S így lesz, testvéreim, a új esztendőbe.
Kisgazda és munkás: örök ez az átok,
A herék vígadnak, amíg ti koplaltok!*

Az idén sem felhőlen öröm az aratás, a betakarítás. Mert nem azé a haszon, aki megtermeli. Sőt, nála mára csak a munka és a bosszúság marad. Hiszen adózik, sokkal többet, mint a környező országokban bármelyik gazda. Az állami támogatás csak üres ígélet, valakiknek odafönn jobban megéri, ha a külföldi termelőket képviselő multik tömik a zsebüket. A magyar gazdaságot pedig szándékosan lezüllesztik: ne legyen itt aratás, szüret: a nagy EU-nak nem az az érdeke, hanem az, hogy mi szépen vásároljuk az ő termékeiket, mindegy az, milyen minőségben. A lényeg: nekik legyen piacuk. Senki nem érdekel, hogy tonnaszám öntik az utcára az almát, dinnyét, bármilyen értékünket. A felvásárló a maradék hasznát is leföli – ha még maradt egyáltalán, s ez a sáp már nem a saját zsebre megy –, és senki nem háborodik fel. Senki nem csap az asztalra: a gazda ne ingyen dolgozzon, a magyar ember ne külföldi árut vegyen, amikor a magyar termék kiváló minőségű. Senki nem akarja felismerni, hogy hiába a remek portéka, ha nem tudjuk eladni: akkora adóterheket kellene a vevővel kifizettetni csak a veszteség kikerülésére, amit az már nem hajlandó megfizetni. Inkább megveszi a szlovák almát: abból kettő is juthat a gyerekeknek ugyanazért a pénzért. Ha van rá pénz egyáltalán. S ha ez így marad, jövőre már ennyi sem lesz.

(Folytatjuk)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>